

דון קמילו (צרבת)

מות הסוכן (ארצות הברית)

טוב תשי"ג * הסרט הטוב

קולנועי אמיתי עלידי צילומי החזר (פלאש-בק) מענינים. פרדריק מארץ' אינו חדש בעולם הסרטים. הוא הופיע עוד בסרט האילם, נחשב בשעתו כאחד המאהבים של הבר, עבר עם שנות העמידה למשחק אופי שהתבלט בשנות חייו היפות ביותר. בסרט זה, בו הוא מגלם את דמות הסוכן הנוסע, התלוש מן המציאות בגלל כוח המיקוח והזיכרון הנחלשים אצלו, ביצע את תפקידו בהבנה ורגש רב. הוא נבחר עלידי העולם הזה כשחקן השנה. ערבוביה נעימה של פוליטיקה ודת היתה בדון קמילו יצירתו של ז'וליאן דיביבייה, אודות כומר (פרננדל) וראש עיריה קומרי ניסטי באיטליה (גיניו צ'רבי), אולם יחד עם זאת כרעה בקללות ואגרופים, אולם יחד עם זאת מחבבים ומכבדים זה את זה. הסרט היה מלא הומור עממי ובריא, פרננדל, אחד מאמני המימיקה הנדירים, הפגין משחק מצויין ככומר בעל האגרופים. הסרט רצה להוכיח כי יתכנו חיים שקטים בין שתי השקפות העולם הנוגדות של הדת והוקמוניזם זו בצד זו. כשראה האפיפיור, בהקרנה מיוחדת שנערכה למענו, את הסרט, נהנה ממנו, הרשה (המשך בעמוד 14)

שחקנית-משנה השנה קים האנדר

שחקן-משנה השנה פיטר יוסטינוב

של אנשים חפים מפשע, כפי שמתברר לעיני תים אחר כך, אינו ניתן לתקון. גם הפושע אינו ראוי לדעתו, לגורל זה, כיון שהפשע הנו יותר אשמת החברה מאשר הפרט. ההרג, שהוא גבורה לאומית בימי מלחמה ומחחרת, הופך לפשע בימי שלום, מבלי שכמה מנידחי החברה יבינו את ההבדל. הצגת סרט זה נאסרה לא מכבר בבריטניה, אחרי משפט כריסטי, מחשש שדעת הקהל תתעורר לזיכוח חריף סביב הנושא. הנס במילנו הוא גם של ויטוריו (גינבי האופנים) דה'סיקה והתסריטאי צ'יזארה זבאטיני. אגדה בלתי מתקבלת על הדעת שאינה מרחפת מעל למציאות אלא מתוך תוכה. העוני מוצג בו בצורה מזעזעת ומבדחת כאחד, ממש כמו העושר. זהו סרט ההולך בעקבות מיטב המסורת של צ'ארלי (זומניס מודרניים) צ'אפלין, מבלי לחקות אותו. מות הסוכן נגרם בעקבות התמוטטותו הנפשית והכלכלית של איש אמריקה המודקן, שאינו יכול להסתגל לעצבנות ולחמדנות של החיים השוטפים המשתנים במהירות, הגדולה מכפי השנתו. במאי הסרט, לסלו בנדק היה נאמן ביותר למחזהו של ארתור מילר, נתן לו פירוש

הסרט הרע תשי"ג * הס

קוו וואדים (ארצות הברית)

קרה זה בטרינדד (ארצות הברית)

